

Sygn. akt IX U 2095/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale:

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę rodzinną

na skutek odwołania E. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 30 października 2013r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 2095/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.10.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej E. G. prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu M.. W uzasadnieniu decyzji powołano treść art. 70 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.], podając, że ubezpieczona nie spełnia żadnego z warunków wymienionych w tym przepisie.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona domagała się jej zmiany i przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia. Ubezpieczona twierdziła, iż renta rodzinna została przyznana jej przez ZUS w 1995r., jednak ona zrezygnowała z pobierania renty, bowiem nie mogła pobierać renty i zasiłku dla bezrobotnych jednocześnie. Dodatkowo podkreśliła, iż złożyła wniosek o rentę rodzinną przed wejściem w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczona E. G., urodzona (...), pozostawała w związku małżeńskim z M. G. (1), który trwał do dnia jego śmierci tj. 28.12.1994r.

W styczniu 1995r. ubezpieczona wystąpiła do ZUS z wnioskiem o ustalenie prawa do renty rodzinnej dla dwóch małoletnich córek: A. G. (ur. (...)) i M. G. (2) (ur. (...)).

Decyzją z dnia 5.02.1995r. małoletnie córki zmarłego A. G. i M. G. (2) nabyły prawo do renty rodzinnej po ojcu.

Renta rodzinna uległa podziałowi na dwie równe części i była wypłacana do rąk ubezpieczonej E. G. jako opiekuna małoletnich córek.

W dniu 8.09.2005r. ubezpieczona złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do renty rodzinnej po mężu, który został odmownie załatwiony przez organ rentowy w prawomocnej decyzji z dnia 26.09.2005r. wobec nie spełnienia przez nią warunków do tego świadczenia wynikających z ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W dniu 24.10.2013r. ubezpieczona złożyła ponowny wniosek o rentę rodzinną po zmarłym mężu.

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 30.10.2013r. odmówiono skarżącej prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu M., gdyż nie spełnia ona żadnych warunków do renty rodzinnej z art. 70 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zebrane dowody Sąd uznał za wyczerpujące, logiczne i wzajemnie się uzupełniające, a poprzez to mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd, zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 70 ust. 1, 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r., Nr 39, poz. 353 ze zm.), wdowa ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli:

- 1) w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy albo
- 2) wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole - 18 lat życia, lub jeżeli sprawuje pieczę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej.

2. Prawo do renty rodzinnej nabywa również wdowa, która osiągnęła wiek 50 lat lub stała się niezdolna do pracy po śmierci męża, nie później jednak niż w ciągu 5 lat od jego śmierci lub od zaprzestania wychowywania osób wymienionych w ust. 1 pkt 2.

Bezspornym jest, iż ubezpieczona w chwili śmierci męża nie osiągnęła wieku 50 lat (w dacie zgonu męża miała zaledwie 31 lat) i nie orzeczono u niej niezdolności do pracy. Warunków tych ubezpieczona również nie spełniła w ciągu 5 lat od

śmierci męża i od zaprzestania wychowywania młodszej córki M.. Wiek 50 lat ubezpieczona osiągnęła dopiero w dniu 20.11.2013r. Obecnie ubezpieczona nie wychowuje żadnego z dzieci uprawnionych do renty rodzinnej po zmarłym mężu i nie sprawuje opieki nad dzieckiem z orzeczoną całkowitą niezdolnością do pracy.

W konsekwencji powyższego stwierdzić należy, iż brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonej prawa do renty rodzinnej w oparciu o art. 70 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd rozpatrując odwołanie ubezpieczonej wziął pod uwagę stan prawny obowiązujący w dacie złożenia wniosku o rentę rodzinną (24.10.2013r.) tj. przepisy obecnie obowiązującej ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Z mocy art. 116 ust. 1 ustawy o FUS postępowanie w sprawie o przyznanie prawa do świadczeń wszczyna się na wniosek, gdyż brak jest w tym zakresie odrębnej regulacji prawnej. I właśnie data złożenia wniosku wskazuje na to, jaki stan prawny winien być brany pod uwagę jako kryterium ustalenia - czy zostały spełnione przesłanki do przyznania prawa do świadczenia.

Wynika to z przepisu art. 186 ustawy o FUS, w szczególności z jego ustępu 2 pkt 1 wskazującego, że przepisy ustawy stosuje się do wniosków o świadczenia zgłoszonych począwszy od dnia jej wejścia w życie.

Przepis art. 186 ustawy o FUS nie przewiduje natomiast - jako zasady - możliwości stosowania poprzedniego stanu prawnego, jeżeli tylko wniosek o przyznanie prawa do świadczenia został zgłoszony po jej wejściu w życie. Zweryfikować tę zasadę mogą wyłącznie przepisy intertemporalne (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6.03.2013r. sygn. akt III AUa 1806/12).

Ubezpieczona nigdy nie występowała z wnioskiem o rentę rodzinną w czasie obowiązywania ustawy z dnia 1.02.1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin, i organ rentowy nigdy nie ustalił ubezpieczonej uprawnień do górniczej renty wdowiej w oparciu o te przepisy. W związku z tym w chwili obecnej nie można ubezpieczonej przyznać prawa do górniczej renty wdowiej w oparciu o nieaktualną ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym górników, a obecnie obowiązujące przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie przewidują już takiego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał złożone odwołanie za nieuzasadnione i z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Sędzia